

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

18-04 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna: klager) jegens (...) (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid), de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid) en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 6 juni 2018 ontving het College van Toezicht een klachtschrift van klager, gedateerd 6 juni 2017. Het College bevestigde bij brief van 11 juni 2018 de ontvangst van het klachtschrift.

Het College verklaarde het klachtschrift bij brief van 25 juni 2018 vooralsnog niet ontvankelijk omdat de gronden ontbraken althans onvoldoende kenbaar waren, en omdat niet vast stond of klager belanghebbende was zoals bedoeld in de Beroepscode 2017 en het Reglement van het College van Toezicht. Het College verzocht klager tevens om nog aanvullende stukken te overleggen. Klager reageerde bij brief van 2 juli 2018 op deze brief.

Het College verzocht klager vervolgens bij brief van 9 augustus 2018 om de schriftelijke toestemming van zijn cliënte, mevrouw X, dat de rapportage van Veilig Thuis van 13 februari 2017 (zie hierna onder **2. De feiten**) deel mocht uitmaken van de onderhavige klachtprocedure. Bij e-mail van 22 augustus 2018 verstrekke klager deze verklaring gedateerd 18 augustus 2018.

Het College verklaarde de klacht op 28 augustus 2018 ontvankelijk.

Bij brief van 29 augustus 2018 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen. Bij e-mail van 7 september 2018 verzocht de advocaat van verweerster om uitstel. Bij brief van 11 september 2018 verleende het College uitstel tot 24 oktober 2018. Het College ontving het verweerschrift op 22 oktober 2018. Bij e-mail van 27 oktober 2018 bevestigde het College de ontvangst van het verweerschrift.

Bij e-mail van 14 november 2018 verstrekke de advocaat van verweerster aanvullende informatie aan het College en aan klager.

Het College zond het verweerschrift op 15 november 2018 naar klager voor reactie. Klager reageerde hierop alsmede op de aanvullende informatie van 14 november 2018, op 26 november 2018. Het College zond de reactie van klager op 29 november 2018 ter kennisneming aan de advocaat van verweerster.

Het College besloot om een hoorzitting te houden. De hoorzitting stond gepland voor 12 december 2018. Op de dag van de hoorzitting meldde klager zich ziek. Het College besloot daarop om een nieuwe datum vast te stellen voor de hoorzitting. De hoorzitting vond plaats op 6 februari 2019. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld. Het concept-verslag werd op 21 februari 2019 naar partijen gezonden ter controle op feitelijke onjuistheden. Klager reageerde bij brief van 25 februari 2019. In de brief maakte klager bezwaar tegen de aanwezigheid van twee toehoorders bij de hoorzitting. Volgens klager diende aan het verslag te worden toegevoegd dat 'de voorzitter geen melding had

gemaakt van de aanwezigheid van twee toehoorders van de zijde van verweerster. Ook had de voorzitter niet gevraagd of klager met de aanwezigheid van de twee toehoorders kon instemmen.' Het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO bevat geen verplichting om de aanwezigheid van toehoorders aan te kondigen. Klager heeft hiertegen ook geen bezwaar gemaakt aan het begin van de hoorzitting of tijdens de hoorzitting. Het College nam deze voorgestelde aanpassingen niet over. De andere door klager voorgestelde aanpassing nam het College wel over. De advocaat van verweerster reageerde bij e-mail van 6 maart 2019 op het concept-verslag. Het College nam de namens verweerster voorgestelde aanpassingen over. Het College stelde het verslag definitief vast op 8 maart 2019. Het verslag is als bijlage bij de uitspraak gevoegd. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Verweerster is als gedragswetenschapper werkzaam bij de stichting Jeugdbescherming (...) en Veilig Thuis (...).
2. Op 18 januari 2017 ontving Veilig Thuis (...) een telefonische melding van de school van de zoon van mevrouw X. De melding betrof het gedrag van mevrouw X. Mevrouw X heeft het eenhoofdig ouderlijk gezag over haar zoon (geboren in 2009). Mevrouw X is een cliënte van klager.
3. Een collega van verweerster, eveneens werkzaam bij Veilig Thuis (...), (hierna mevrouw A) stelde vervolgens een onderzoek in. Dit leidde op 13 februari 2017 tot een Verzoek tot Onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming (hierna 'het VTO'). In het VTO stond onder meer dat Veilig Thuis langdurige zorgen had over de ontwikkeling van de zoon van mevrouw X en de opvoedsituatie die mevrouw X bood, dat de hulp onvoldoende van de grond kwam en dat mevrouw X thans onder dreiging van uithuisplaatsing hulp accepteerde maar dat een voorgeschiedenis bestond van hulp afhouden. In het VTO stond ook dat Veilig Thuis grote zorgen had over de psychische gesteldheid van mevrouw X waardoor een onstabiele situatie bestond voor haar zoon.
4. Op 21 februari 2017 vond bij de Raad voor de Kinderbescherming een zogenoemd COB-overleg plaats (Casus Overleg Beschermingszaken). Hierbij waren aanwezig: mevrouw A, een medewerker van de Raad voor de Kinderbescherming en een notulist. Verweerster was niet bij dit gesprek aanwezig.
5. Mevrouw X verzocht vervolgens aan klager om het VTO te beoordelen. Bij brief van 7 maart 2017 informeerde klager mevrouw X over zijn bevindingen. Een kopie van zijn bevindingen zond hij aan Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming.
6. Op 24 maart 2017 vond naar aanleiding van het stuk van 7 maart 2019 een gesprek plaats bij Veilig Thuis. Hierbij waren aanwezig: mevrouw A, verweerster, klager en mevrouw X.
7. Bij e-mail van 28 maart 2017 berichtte mevrouw A aan klager dat zijn verzoek om vernietiging van het VTO en zijn verzoek om intrekking van het raadsonderzoek werd afgewezen.
8. De Raad voor de Kinderbescherming voerde het door Veilig Thuis gevraagde onderzoek uit en concludeerde dat er geen aanleiding was om verdere maatregelen te treffen jegens het gezin van mevrouw X.

9. Mevrouw X diende op 10 oktober 2017 een klacht in bij het College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (hierna CvT SKJ) over mevrouw A. De klacht betrof het handelen van mevrouw A inclusief het VTO van 13 februari 2017. Klager was de gemachtigde van mevrouw X in deze procedure. Op 4 mei 2018 deed het CvT SKJ uitspraak. Het CvT SKJ verklaarde de klacht deels gegrond, deels ongegrond en legde aan mevrouw A de maatregel op van een waarschuwing.

10. Klager en mevrouw A stelden beiden beroep in tegen de uitspraak van het CvT SKJ bij het College van Beroep van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (hierna CvB SKJ). Klager trad opnieuw op als de gemachtigde van mevrouw X. Op 2 november 2018 deed het CvB SKJ uitspraak. Het CvB SKJ verklaarde in beroep alle klachten van mevrouw X ongegrond en vernietigde in zoverre de beslissing van het CvT SKJ. Het CvB SKJ trok de maatregel van een waarschuwing in.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de artikelen 2 lid 1, 7 lid 1 en lid 4, 11 lid 1 en lid 2, 20, 23, 24, 25, 26 en 36 lid 1 van de Beroepscode NVO.

1. Klager licht zijn klachten als volgt toe. Hij is NVO-lid en gedragswetenschappelijk adviseur en consultant voor de Rechten van het Kind, Ouders en Grootouders. Hij ondersteunt ouders en minderjarigen die problemen ervaren met instanties in de jeugdzorgketen. Mevrouw X is één van zijn cliënten.

2. Klager acht zich belanghebbende, zoals bedoeld in de Beroepscode NVO en het Reglement van het College van Toezicht, omdat hij mevrouw X steeds heeft bijgestaan in het traject met Veilig Thuis. Hij vertegenwoordigt mevrouw X echter niet in de onderhavige procedure. Hij voelt zich als NVO-lid verantwoordelijk voor de kwaliteit van de beroepsuitoefening van de leden van de NVO. Hij vindt dat hij uit dien hoofde belanghebbende is in de zin van de Beroepscode NVO.

3. Klager acht het handelen van verweerster in relatie tot het VTO van 13 februari 2017 onder de maat. Zij was in deze zaak de verantwoordelijk gedragsdeskundige.

Concreet verwijt hij verweerster dat zij:

- a. op de hoogte was van de ondermaatse kwaliteit van het VTO en het VTO toch onverkort heeft gesteund;
- b. op de hoogte was van de vele fouten en verwijtbare onwaarheden in het VTO en er toch aan heeft vastgehouden;
- c. op de hoogte was van de valse voorlichting die mevrouw A in het COB-overleg op 21 februari 2017 heeft verstrekt en heeft nagelaten corrigerend op te treden;
- d. heeft toegestaan dat in het VTO de regels van het VNG-Model Handelingsprotocol 'Veilig Thuis' uit 2014 systematisch werden genegeerd;
- e. heeft toegestaan en ondersteund dat mevrouw A de grenzen van de professionele integriteit ernstig heeft overschreden;
- f. de Raad voor de Kinderbescherming niet over bovenstaande punten heeft geïnformeerd;
- g. een onnodig verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming heeft ondersteund. Het VTO bevat namelijk geen enkele concrete en onderbouwde aanwijzing voor (een vermoeden van) kindermishandeling;
- h. mevrouw X en haar zoon onnodig en langdurig in een uiterst stressvolle situatie heeft gebracht.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweerster heeft bij de stichting Jeugdbescherming (...) en Veilig Thuis (...) een adviserende, begeleidende en coachende rol. In de periode waarop de klachten zien, was zij tijdelijk gedetacheerd bij Veilig Thuis (...).
2. In de onderhavige tuchtrechtelijke procedure is alleen dat handelen van verweerster relevant waarvan haar persoonlijk een verwijt kan worden gemaakt. Zij is niet tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor het handelen van anderen binnen haar organisatie. Dit is hier relevant omdat de rol van verweerster in het onderhavige geschil zeer beperkt was. Zij heeft alleen het gesprek op 24 maart 2017 bijgewoond en geen bemoeienis gehad met de kern van het klachtschrift.
3. Klager heeft de klacht ingediend op persoonlijke titel en niet namens mevrouw X. Het staat verweerster daarom niet vrij om het volledige dossier van mevrouw X ter onderbouwing van haar standpunt te overleggen. Zij mag daarom ook geen andere informatie gebruiken over de problematiek van mevrouw X en haar zoon. Door deze beperking is mogelijkwerwijs geen sprake van gelijkheid in procespositie ('equality of arms').
4. De klachten hebben betrekking op een onderzoek dat mevrouw A heeft ingesteld nadat de school van de zoon van mevrouw X op 18 januari 2017 een melding had gedaan bij Veilig Thuis. Dit was niet de eerste keer dat een dergelijke melding was gedaan. Dit blijkt uit het VTO. Er is sprake van een uitgebreide voorgeschiedenis waarbij diverse hulpverlenende instanties onvoldoende grip op de thuissituatie konden krijgen door het gedrag van mevrouw X. Verweerster was bij een eerdere melding betrokken in haar hoedanigheid van gedragswetenschapper.
5. De melding is in het triage-overleg behandeld. Verweerster maakte hier geen deel vanuit. In het triage-overleg, waarbij wel een andere gedragswetenschapper was, werd besloten dat nader onderzoek zou worden gedaan. Dit moest leiden tot een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming. Hiermee is gehandeld conform het handelingsprotocol bij Veilig Thuis. Aan mevrouw A is gevraagd dit onderzoek te verrichten.
6. Mevrouw A heeft in dit kader onder meer overleg gevoerd met de school van de zoon. In het VTO staat dat de school zich ernstig zorgen maakte over de zoon in combinatie met het gedrag van mevrouw X. Mevrouw A heeft ook geprobeerd contact te krijgen met mevrouw X maar dit verliep moeizaam. Mevrouw A heeft ook (intern) overlegd en om advies gevraagd, onder meer bij een andere gedragswetenschapper dan verweerster.
7. Het onderzoek heeft onvoldoende duidelijkheid gegeven over de thuissituatie van mevrouw X. Daarom is aan de Raad voor de Kinderbescherming gevraagd verder onderzoek uit te voeren.
8. Op basis van het VTO van mevrouw A heeft de Raad voor de Kinderbescherming daadwerkelijk onderzoek gedaan en geconcludeerd dat op dat moment geen aanleiding was tot het treffen van een verdergaande maatregel. Daarmee is echter niet gegeven dat het VTO van Veilig Thuis van onvoldoende kwaliteit zou zijn. Dit zou kunnen blijken uit het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming maar dit maakt geen deel uit van de onderhavige klachtprocedure.
9. Verweerster was dus niet daadwerkelijk betrokken bij het onderzoek. Dat was een andere gedragswetenschapper bij Veilig Thuis. Zij was niet de verantwoordelijk gedragswetenschapper.
10. Klager had naar aanleiding van het VTO en het COB-overleg op 21 februari 2017 zeer ernstige kritiek op mevrouw A. Toen klager verzocht om een gesprek, heeft Veilig Thuis besloten dat verweerster daarbij aanwezig zou zijn. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 24 maart 2017.

11. Klager heeft van dit gesprek een verslag gemaakt. Dit verslag, dat klager in de onderhavige procedure heeft overgelegd, geeft geen juist beeld van het besprokene. Verweerster heeft aan het begin van het gesprek duidelijk gezegd dat zij aanwezig was ter ondersteuning van mevrouw A. Zo nodig zou zij beoordelen of deze de juiste procedure had doorlopen. Verweerster heeft zich dus niet beziggehouden met een volledige inhoudelijke beoordeling van het VTO. Dit was niet haar taak en zij verkeerde niet in deze positie omdat een andere gedragswetenschapper bij het onderzoek was betrokken. Verweerster heeft niet gezegd dat zij volledig achter de inhoud van het VTO stond of achter de onderzoeksvraag bij de Raad voor de Kinderbescherming. Verweerster heeft zich op deze punten onthouden van een oordeel.

12. Verweerster heeft aan het einde van het gesprek alleen gezegd dat gezien de informatie die mevrouw A op 24 maart 2017 ter toelichting heeft gegeven én de reactie daarop van mevrouw X, het verklaarbaar was dat in deze situatie aan de Raad voor de Kinderbescherming zou worden gevraagd om door middel van een (aanvullend) onderzoek meer zicht te krijgen op de situatie, met name in het belang van de zoon van mevrouw X. Verweerster is in het verleden als gedragswetenschapper betrokken geweest bij de problematiek van mevrouw X (in het kader van een eerdere melding) en heeft daardoor inzage in de achterliggende problematiek.

13. Verweerster heeft geconstateerd dat in het kader van het onderzoek is gehandeld conform de uitgangspunten van Veilig Thuis. Een van de uitgangspunten is dat wanneer onvoldoende zicht is op de achterliggende problematiek, de Raad voor de Kinderbescherming wordt gevraagd om nader onderzoek te doen.

14. Voor het overige was het gesprek op 24 maart 2017 vooral gegaan over de eis van klager en mevrouw X om het VTO te vernietigen. Verweerster heeft uitgelegd dat dit niet mogelijk was in de gegeven situatie.

15. Het is juist dat klager een klacht over mevrouw A heeft ingediend bij het CvT SKJ. De toelichting die klager geeft op de uitspraak, is echter niet juist. Klager suggereert dat het CvT SKJ heeft geoordeeld dat mevrouw X het gelijk aan haar kant heeft wat betreft de 'ondermaatse kwaliteit' van het onderzoek en het VTO van mevrouw X. Het CvT SKJ heeft dit oordeel echter niet gegeven. Het CvT SKJ heeft slechts één klachtonderdeel over het VTO gegrond verklaard. Deze gegrondverklaring is echter niet terecht en mevrouw A heeft tegen de uitspraak beroep ingesteld bij het CvB SKJ. In deze beroepszaak is nog geen uitspraak gedaan.

16. Aangezien verweerster geen verantwoordelijk gedragsdeskundige was voor het onderzoek en het VTO van mevrouw A, gaat verweerster niet verder in op de klachten die hierop betrekking hebben. Dit wil echter niet zeggen dat deze klachten inhoudelijk juist zijn.

17. Ten aanzien van de acht concrete klachten over verweerster (zie onder **3. Het standpunt van klager en de klachten** onderdeel 3. a. tot en met h.) wordt het volgende opgemerkt:

ad a.: verweerster heeft op 24 maart 2017 geen oordeel gegeven over de kwaliteit van het VTO en heeft het VTO ook niet onverkort gesteund;

ad b.: hier verwijst verweerster naar het onder ad a. gestelde;

ad c.: verweerster was niet betrokken bij het COB-overleg op 21 februari 2017. Op 24 maart 2017 was het COB-overleg geen onderwerp van gesprek. Wel is in het gesprek 24 maart 2017 aan de orde gekomen dat mevrouw A in het COB-overleg iets heeft gezegd over de melding van de school, en dat mevrouw bij de school zou uitzoeken of dit juist was. Zo nodig zou mevrouw A. dit corrigeren. Dit was voor verweerster voldoende. Corrigerend handelen door verweerster was dus niet nodig. Temeer niet nu mevrouw A. haar toezegging is nagekomen;

ad d.: de klacht over de toepassing van het VNG-Model Handelingsprotocol 'Veilig Thuis' uit 2014, ziet op het VTO waarmee verweerster geen bemoeienis heeft gehad. Dit klachtonderdeel is ook niet nader onderbouwd;

ad e.: hier verwijst verweerster naar het onder ad d. gestelde;

ad f.: klager doelt hier kennelijk op informatie die niet in het COB-overleg op 21 februari 2017 is ingebracht. Verweerster was niet bij dit overleg aanwezig. De inhoud van het VTO en de toelichting op 21 februari 2017 waren bovendien voor de Raad voor de Kinderbescherming aanleiding om het gevraagde onderzoek uit te voeren;

ad g.: verweerster heeft het verzoek aan de Raad voor de Kinderbescherming niet ondersteund. De Raad voor de Kinderbescherming heeft besloten om het gevraagde onderzoek uit te voeren op basis van zijn eigen inschatting. Dit besluit was al genomen vóór het gesprek op 24 maart 2017.

Verweerster heeft hier geen enkele rol in gespeeld;

ad h.: wat er ook zij van de onnodige en langdurige uiterst stressvolle situatie waarin mevrouw X en haar zoon zouden zijn gebracht, verweerster is hiervoor niet verantwoordelijk. Dit vanwege haar zeer beperkte rol in deze zaak.

5. Aanvullende informatie van verweerster

De advocaat van verweerster stuurt op 14 november 2018 naar het College van Toezicht en naar klager een afschrift van de beslissing van het CvB SKJ van 2 november 2018.

6. Nadere reactie klager

Klager brengt op 26 november 2018 samengevat nog het volgende naar voren.

1. Het beroep van verweerster op de beslissing van het CvB SKJ van 2 november 2018 is voorbarig. Klager heeft inmiddels op 13 november 2018 namens mevrouw X een wrakingsverzoek ingediend bij de secretaris van het CvB SKJ.

2. In het verslag van het gesprek op 24 maart 2017 staat dat verweerster op de hoogte was van de fouten, onwaarheden en ongegronde verdachtmakingen in het VTO. Verweerster wist ook dat mevrouw A in het COB-overleg op 21 februari 2017 de Raad voor de Kinderbescherming had misleid met drie evidente onwaarheden. Verweerster wist ook dat mevrouw A de voorschriften uit het VNG-Model Handelingsprotocol 'Veilig Thuis' uit 2014 aan haar laars had gelapt.

3. Verweerster had moeten ingrijpen ter bescherming van de goede naam van Veilig Thuis en van mevrouw A. Dit had zij moeten doen ongeacht de rol die zij in het gesprek op 24 maart 2017 had vervuld. Zij is nalatig gebleken door het verzoek naast zich neer te leggen om het VTO in te trekken. Klager is het er dus niet mee eens dat verweerster niet verantwoordelijk was. Dit had niet te maken met haar organisatorische positie maar dit had te maken met de vereiste beroepsethiek van een NVO-lid.

4. Gelet hierop acht klager zijn eerdere gedetailleerde verwijzingen naar de artikelen in de Beroepscode die verweerster heeft geschonden, niet meer opportuun.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 is van toepassing omdat het handelen van verweerster heeft plaatsgevonden na 1 januari 2017, de datum van inwerkingtreding van de Beroepscode 2017.

Artikel 3 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'Iedere belanghebbende heeft het recht een klacht in te dienen over het handelen of nalaten van een lid van de NVO op grond van het niet naleven van de beroepscode. De klacht kan worden ingediend bij het College van Toezicht (...).'

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'(...)

3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.'

Artikel 14 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'(...)

2. De pedagoog die in het kader van zijn professioneel handelen weet heeft van een handelwijze of een situatie die bedreigend of schadelijk kan zijn voor een cliënt, of voor een lid van het cliëntsysteem, doet datgene wat ter afwending van deze bedreiging wenselijk is en wat past bij de omstandigheden en zijn professionele verantwoordelijkheid, ongeacht of de pedagoog zelf rechtstreeks met deze cliënt of het lid van het cliëntsysteem bemoeienis heeft.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Op basis van artikel 3 van de Beroepscode 2017 van de NVO heeft iedere belanghebbende het recht om een klacht in te dienen over het handelen van een NVO-lid. Klager acht zich in dit dossier belanghebbende omdat hij NVO-lid is en zich in die hoedanigheid verantwoordelijk voelt voor de kwaliteit van de beroepsuitoefening van zijn collega-leden. Bovendien heeft hij zijn cliënte, mevrouw X, in de diverse procedures tegen Veilig Thuis bijgestaan. Deze twee omstandigheden gecombineerd met het feit dat artikel 3 van de Beroepscode 2017 aan iedere belanghebbende het recht geeft een klacht in te dienen -waaruit kan worden afgeleid dat de Beroepscode een ruime groep belanghebbenden beoogt- en met het feit dat Beroepscode 2017 het begrip 'belanghebbende' niet verder uitwerkt, leidden tot het besluit van het College op 28 augustus 2018 om klager ontvankelijk te verklaren in zijn klacht.

Ten overvloede voegt het College hieraan toe dat de NVO bij de herziening van de Beroepscode aansluiting heeft gezocht bij de beroepscode van andere beroepsverenigingen. Voorts is het zo dat de Beroepscode ook van toepassing is op (post)masterpedagogen die zijn geregistreerd bij het SKJ. Het College wijst in dit verband op de uitspraak van het CvB SKJ van 12 januari 2016 (uitspraak 15.007B). Het CvB SKJ heeft hier het volgende overwogen: *'Uit het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het duidelijk in de diverse reglementen bedoeld is, dat de kring van klagers ruimer genomen dient te worden dan alleen diegenen op wie de klacht rechtstreeks van toepassing is. Dit volgt alleen al uit het feit dat de Inspectie Jeugd zelfstandig gerechtigd is tot het indienen van een klacht en dat derden zich om die reden kunnen wenden tot de Inspectie Jeugd. Indien een vakgenoot zoals appellant aanvankelijk gevolmachtigde is geweest van een cliënt en in die kwaliteit van oordeel is dat een jeugdprofessional in strijd handelt met zijn beroepscode, kan die vakgenoot vervolgens ook zonder volmacht van zijn cliënt een klacht indienen bij het CvT van het SKJ. Dat bij de behandeling van de klacht mogelijk bewijsproblemen kunnen optreden, doet aan deze bevoegdheid van klager niet af.'*

Het besluit van het College om klager ontvankelijk te verklaren, is in overeenstemming met de lijn die het CvB SKJ in deze uitspraak heeft uitgezet.

3. Klager somt in zijn klachtschrift een flink aantal bepalingen op uit de -naar zijn zeggen- meest recente versie van de Beroepscode die verweerster zou hebben geschonden. Later trekt klager deze verwijzingen in. Het gaat hem om de hoofdlijnen van het handelen van verweerster, zo stelt hij. Daar hoeft hij geen artikelen bij te noemen. Het College zal hier in het navolgende vanuit gaan. Hierbij is van belang dat het onmogelijk is dat klager met zijn opsomming van artikelen de Beroepscode 2017 heeft bedoeld. Het door hem gestelde feitencomplex past immers niet bij de door hem genoemde artikelen. Deze artikelen passen wel bij de daarvóór geldende beroepscode uit 2008. Zo ziet het door klager genoemde artikel 25 in de Beroepscode 2017 op grensoverschrijdend gedrag. Hiervan is in het door klager gestelde feitencomplex geen sprake. Artikel 25 van de Beroepscode 2008 daarentegen bepaalt dat de pedagoog geen medewerking verleent aan en geen gebruik maakt van werkzaamheden van anderen die met de beroepscode in strijd zijn. Dit laatste verwijt klager wel aan verweerster. Het College gaat er dan ook van uit dat klager in zijn klachtschrift ten onrechte verwijst naar artikelen uit de Beroepscode 2008. Deze geldt sinds 1 januari 2017 niet meer voor NVO-leden. Gebleken is dat verweerster hierdoor langdurig in onzekerheid heeft verkeerd. Zij heeft dit als emotioneel belastend ervaren. Het College heeft hier begrip voor. Het handelen van klager valt echter buiten de reikwijdte van een tuchtrechtelijke procedure waar uitsluitend het professioneel handelen van de pedagoog aan de orde is.

4. Verweerster heeft aangevoerd dat zij niet de verantwoordelijk gedragswetenschapper was die mevrouw A heeft begeleid bij het opstellen van het VTO van 13 februari 2017. De verantwoordelijk gedragswetenschapper was een van haar collega's bij Veilig Thuis. Verweerster was tot 7 maart 2017 niet betrokken bij de zaak. Gelet hierop stelde verweerster zich in het gesprek op 24 maart 2017 terecht op het standpunt dat zij niet bevoegd was om een oordeel te geven over de kwaliteit of de juistheid van het VTO. Zij was ook niet bevoegd om het VTO in te trekken.

5. Gelet op het feit dat verweerster niet de verantwoordelijk gedragswetenschapper was, heeft zij zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat zij geen oordeel kon geven over het optreden van mevrouw A in het COB-overleg op 21 februari 2017 of over de wijze waarop het Model Handelingsprotocol Veilig Thuis is toegepast. Zij kon ook geen antwoord geven op de vraag of mevrouw A de grenzen van haar professionele integriteit heeft overschreden. Schending van artikel 10 van de Beroepscode 2017 is hier derhalve niet aan de orde. Het College acht de klachten a. tot en met e. ongegrond. Het CvB SKJ heeft overigens alle klachten over mevrouw A ongegrond verklaard.

6. Verweerster was voorts gelet op haar rol van ondersteuner van mevrouw A niet in de positie om haar collega-gedragswetenschapper te passeren en zelf contact op te nemen met de Raad voor de Kinderbescherming mocht zij hiertoe na het gesprek op 24 maart 2017 al aanleiding hebben gezien. Het College is van mening dat verweerster haar rol op een zorgvuldige wijze heeft uitgeoefend. Zij heeft artikel 10, derde lid van de Beroepscode goed toegepast. Het College acht klacht f. eveneens ongegrond. De beperkte rol van verweerster in deze zaak kan niet hebben geleid tot onnodige extra stress bij mevrouw X en haar zoon. Ook klacht h. is derhalve ongegrond.

7. Tot slot is gebleken dat verweerster niet betrokken is geweest bij de indiening van het VTO op 13 februari 2017. Klacht g., die inhoudt dat verweerster ten onrechte de indiening van het VTO heeft ondersteund, mist derhalve feitelijke grondslag. Deze klacht is om deze reden ongegrond.

8. Ten overvloede merkt het College nog het volgende op. Een NVO-lid is niet zonder meer tuchtrechtelijk aansprakelijk voor het handelen van een ander NVO-lid wanneer de verhouding tussen betrokkenen die van collega's is in dezelfde organisatie. Hiervan is alleen sprake in bijzondere

situaties zoals de situatie omschreven in artikel 14, tweede lid van de Beroepscode 2017. Deze situatie deed zich hier niet voor.

9. Ten overvloede merkt het College voorts nog op dat mevrouw X en haar zoon geen cliënten van verweerster waren. Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij om deze reden geen andere bij Veilig Thuis beschikbare informatie over het gezin van mevrouw X met het College mocht delen. Het College deelt dit standpunt in deze zaak. Eventueel aanvullende informatie over het betrokken gezin was overigens ook niet nodig om tot het onderhavige oordeel te komen.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is op alle onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan op 18 maart 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris